

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДЕЛОВОДСТВО

Вх. № ..... 15-00-93 .....
Дата ..... 23.09.2013 г. ....

ДО
Г-Н ПЕТЪР ЧОБАНОВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

Телефон за справки: 9859 2684

Изх. № ..... 20/23.09.2013 .....

ОТНОСНО: Проект на ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

Уважаеми г-н Министър,

В Българската асоциация за лизинг (БАЛ) членуват 19 лизингови компании, чийто дял към 31.12.2012 г. е над 85% от лизинговия пазар в България. По данни на БНБ към края на миналата година размерът на лизинговия пазар, определен на база на нетните лизингови вземания по договори за лизинг, е 3,3 млрд. лв.

От името на нашите членове се обръщаме към Вас във връзка с Проекта за Изменение и допълнение на Закона за Данък Добавена Стойност със сериозна доза безпокойство, като бихме искали да отправим на Ваше внимание нашите предложения към Проекта в частта му, касаеща данъчното третиране на сделките за финансов лизинг.

Бихме искали да отбележим, че при изготвянето на нашите предложения сме се ръководили от **стремежа** за приложението на най-добрите Европейски практики по отношение на облагаемостта на ДДС, и смятаме, че те са напълно в съответствие с европейското ДДС законодателство.

1. На първо място смятаме за изключително притеснително предложението за редакция с **§24 (1) от ЗИД на ЗДДС**, който въвежда **промените в Закона в действие със задна дата**, факт, който рядко е допустим („по изключение“ – чл. 14, ал. 1 ЗНА) и то само в случаи, които налагат изключителни обстоятелства, в противен случай сме изправени пред нарушение дори на Конституцията. Правната логика и осигуряването на правна стабилност изискват законът за ДДС – като материален, а не процесуален закон – да няма обратна сила, като се запази режимът на ДДС за сделки със заварено положение преди влизането на закона в сила. Този принцип е споделян и от ВКС (гр.д. 2394/1998 г., V г.о.), който намира, че не могат да бъдат преуреждани фактическите състави, правата и задълженията, възникнали и уредени при действието на предходен закон, уреждащ същата материя. В допълнение, обсъжданият Проект засяга финансови правни норми, които установяват задължения за своите адресати, поради което действието им по отношение на възникнали при друг закон сделки не е допустимо; обратното действие може да бъде оправдано само ако новият материален закон не утежнява правното положение на лицата, към които е насочен.

Би могло да бъде подкрепен методът, чрез който законодателят разреши проблема със сделки, възникнали при предходен законодателен ред, в §9 ПЗР на ЗДДС, обн. ДВ бр. 63/04.08.2006 г., по отношение на договорите за финансов лизинг, сключени преди 01.01.2007 г., съгласно който лизинговите компании следваше да внесат списък на текущите договори в своята териториална данъчна дирекция, за да се знае кои са те, за да няма изменения впоследствие.

2. На второ място смятаме, че в §24 (2) от ЗИД на ЗДДС се допуска неточност, която противоречи на чл. 46 и др. от ЗДДС, като се казва, че „*Данъчната основа на доставката по ал. 1 е равна на сумата от вноските, дължими след влизането в сила на този закон, ...*“.

Правилната редакция следва да е: „*Данъчната основа на доставката по ал. 1 е равна на сумата от ГЛАВНИЦИТЕ по вноските, дължими след влизането в сила на този закон, ...*“. В противен случай, ще сме изправени пред хипотезата да начисляваме ДДС и върху лихвите от вноските по договорите със заверено положение, което води както до противоречие със закона като цяло, така и поставя двоен режим на не-/начисляване на ДДС върху лихвите по новите договори за лизинг в сравнение с тези за заварено положение, като за заварените договори се утежнява режимът.

3. На трето място искаме да отбележим, че смятаме за изключително притеснително и предложението за редакция в §1 от ЗИД на ЗДДС, който въвежда промени в чл. 6 ЗДДС, които, вместо да решават съществуващи казуси, поставят нови въпроси и неясноти, които могат да доведат до различно тълкуване на нормата в лизинговия бранш и съответно биха довели до редица санкции от страна на НАП поради различно прилагане на регулацията. Отворените въпроси са в следните направления:

- Остава ли в сила предвидената до сега възможност за договори за финансов лизинг с опция за прехвърляне на собственост върху стока и пейното осчетоводяване като доставка на услуга, предвид че е предвидена изрична възможност за придобиване правото на собственост срещу заплащане на определена сума, различна от дължимите вноски по договора и вноските по погасителния план не са идентични с пазарната стойност?
- Липсва дефиниция при наличието на какви критерии се приема, че (главниците по) вноските са „практически идентични“ с пазарната стойност на стоката, тъй като нито е определено как ще се изчисляват стойностите, нито е определено какъв ще бъде критерият за определяне на „практическа идентичност“ на две суми.

Нашето мнение е, че институтът на финансов лизинг с опция за прехвърляне на собствеността върху стока следва да се запази и новата редакция на чл. 6 ЗДДС следва да се тълкува така, че в случаите, в които имаме опция за прехвърляне на собственост върху стока с предвидена остатъчна стойност и несигурната условност дали лизингополучателят би упражнил опцията за закупуване на стоката или не, то **НЯМА ДА Е НАЛИЦЕ ХИПОТЕЗАТА** на предвидената редакция в § 1 (*последна хипотеза*) на ЗИД на ЗДДС.

В заключение считаме, че последствия от несвършени изменения на закона ще бъдат понесени от цялата икономика на страната, както и ще затруднят цялостно финансово-банковата система, която ще бъде принудена краткосрочно да финансира нововъзникналите публични задължения за данъчните субекти. В допълнение, с предлаганото правило на §24 (1) от ЗИД на ЗДДС ще се наруши сериозно принципът на правна сигурност и оправданите очаквания на

лизингодатели и лизингополучатели, в случай, че се промени изцяло данъчното третиране на договорите за финансов лизинг, при които е предвидена опция за придобиване на правото на собственост. Нашите мотиви са:

Понастоящем клиенти на лизинговите компании в България са почти всички търговски субекти от всички икономически направления в страната; също така наши клиенти са голяма част от българските потребители, а не на последно място и много държавни и общински органи и учреждения. Драстична промяна в регулацията, касаеща начина на начисляване на ДДС по текущи договори за финансов лизинг, и изместване на датата на данъчното събитие ще доведат до значителни финансови затруднения у нашите клиенти да заплатят дължимия ДДС върху пълната стойност на лизингованите активи в рамките на предвидения от ЗИД на ЗДДС три месечен срок до 31.03.2014 г.

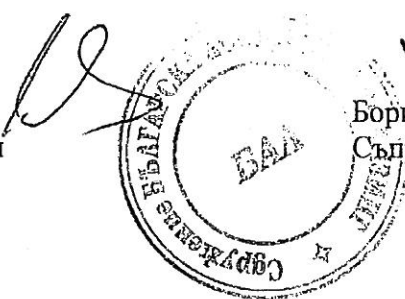
Затруднението или невъзможността на нашите клиенти да заплатят в новопоставения срок дължимия ДДС върху пълната стойност на лизингованите активи има опасност да доведе до изпадането им в невъзможност редовно да обслужват задълженията си по лизинговите договори (и не само), което от своя страна би довело до значително нарастване на необслужваните лизингови и кредитни задължения. Нова вълна от необслужвани кредитни задължения неминуемо ще постави пред изпитание не само лизинговите компании, но и банките, които обичайно са свързани с тях и техния бизнес. Не на последно място, подобна неяснота и промсни в регулацията на ДДС считаме, че ще доведе до цялостно недоверие в бизнес средата и в частност в недоверие към лизинговия бранш, което от своя страна ще рефлектира негативно върху възможностите за лизингово финансиране на инвестициите в страната.

В заключение, бихме искали да изразим нашето желание за участие в обсъждането на ПРЕДЛОЖЕНИТЕ промени в ЗДДС и изразяваме готовност за участие в работната група на Министерство на финансите както и парламентарните комисии по отношение на прецизирането на текстовете на данъчното законодателство.

Като предварително благодарим за Вашето становище оставаме,

С уважение,

Атанас Ботев
Съпредседател

Борислав Тодоров
Съпредседател